

Men generelt: Uanset det udvalg vil regeringen ikke acceptere, at konflikten udvikler sig til at ramme og skabe livstruende situationer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 284

2) Til fødevareministeren af:

Christian H. Hansen (DF):

»Vil ministeren bekræfte oplysninger i Jyllands-Posten torsdag den 23. april 1998 om, at Levnedsmiddelkontrollen ikke i fornødent omfang griber ind over for næringsdrivende, der overtræder loven om mærkning af fødevarer, og vil ministeren yderligere bekræfte avisens oplysninger om, at årsagen til den lemfældige kontrol er Levnedsmiddelkontrollens frygt for at blive udråbt som »racister«?»

Christian H. Hansen (DF):

Det her spørgsmål er stillet ud fra en artikel i Jyllands-Posten den 23. april, hvor Levnedsmiddelkontrollen udtaler, at der er problemer med mærkning af varer, især eksotiske varer, i indvandrerbutikker.

Jeg vil ikke udelukke, at det også kan foregå i andre butikker. Men det, der falder mig mest for brystet, er, at Levnedsmiddelkontrollen samtidig udtaler, at man egentlig ikke tør gribe så hårdt ind, fordi man er bange for at blive udråbt som racist. Kan det have sin rigtighed?

Og burde der i virkeligheden ikke, når mærkningen af forbrugsvarer ikke er i orden – det kan være i de eksotiske forretninger, men også i almindelige forretninger – møde to op fra Levnedsmiddelkontrollen: en til at holde den sorte sæk og en anden til at putte varerne derned med det samme?

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan ikke bekræfte de oplysninger, der er i Jyllands-Posten om, at Levnedsmiddelkontrollen ikke i fornødent omfang griber ind over for forretninger, der overtræder vores mærkningsbestemmelser. Man kan jo faktisk sige, at artiklen netop beskriver, at der udføres en kontrol, og at Levnedsmiddelkontrollen anvender forskellige virkemidler som eksempelvis påtale, påbud og politianmeldelse i deres kontrol. Det fremgår også, at der kan ses en effekt af kontrollen.

Jeg er ikke bekendt med, hvorvidt Levnedsmiddelkontrollen kan mødes med påstande om racisme, og jeg kan derfor selvfølgelig heller ikke bekræfte de oplysninger, som avisen fremkommer med; men altså heller ikke bekræfte, at det er en lemfældig kontrol, der bliver udført på grund af frygten for eventuelt at blive kaldt racist.

Som det er bekendt, så påhviler det de ansvarlige kommunale myndigheder at sikre, at kontrollen med fødevarer udføres ensartet, og at virksomhederne har lige konkurrencevilkår. Jeg lægger vægt på, at Levnedsmiddelkontrollen administrerer den lovgivning, der er, og administrerer den ens over hele landet samt udfører den nødvendige kontrol med alle forretninger, hvad enten en indehaver er af dansk eller udenlandsk oprindelse.

Jeg skal også lige til sidst bemærke, at det jo er den kommunale myndighed, som skal prioritere indsatsen på det her område.

Christian H. Hansen (DF):

Det er da rigtigt, at det ser ud til, at Levnedsmiddelkontrollen er gået i gang med en aktiv indsats på det her område, men det ser jo også ud til, at dér, hvor man lægger den aktive indsats, er de faktisk mere eller mindre ligeglade. De er ligeglade med ekstraregninger; dem betaler de ikke. Der er et eksempel fra Århus, hvor der er en, der har fået regninger i snart over 3 år, og det er han bedøvende ligeglad med.

Burde man ikke gøre en mere aktiv indsats for at få løst det her problem?

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg er faktisk ved at gøre en aktiv indsats. Jeg tror, at det er spørgeren bekendt, at vi netop nu har et forslag liggende her i Folketinget, som handler om en reorganisering, kan man sige, af vores kontrol, og den vil give mulighed for en enstrengt, ensartet kontrol over hele landet. Og det tror jeg i mange situationer, måske også i den her, vil være med til at styrke indsatsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 286

3) Til justitsministeren af:

Søren Søndergaard (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at PET i 1986 rettede henvendelse til Morten Rud Pedersen (nuvæ-